

[Pia Dahl]

sættelse af den lange debat, vi har haft i dag om seminarieområdet. Også i dette tilfælde har Socialdemokratiet spændt buen lidt for højt og sagt, at dette vil de ikke være med til ud fra den simple betragtning, at de ikke gik ud fra, at man kunne nå til enighed med Fremskridtspartiet.

Jeg er glad for i dag, at vi holdt så hårdt på vores, som vi gjorde i foråret, og det er jeg sikker på at sparekasserne og specielt Sparekasseforeningen også er mægtig glade for, for nu har vi dog nået det mål, som vi i hvert fald satte os fra starten: at sparekasserne skal have mulighed for ud fra en så bred vifte som overhovedet muligt at tilrettelægge deres drift, så de kan konkurrere på det meget vanskelige marked, som ligger forude.

Jeg håber ikke, at Socialdemokratiet vil blive ved med at hetze og ligesom skyde Fremskridtspartiet i skoene, at uanset hvad det har fat i, så bliver det til noget makværk og noget juks. Det har man sagt hele dagen i dag på seminarieområdet, og det prøver man også at sige nu ved at påstå, at der er tale om ekspropriation.

Det virker unægtelig, som om man nu spræller så gevaldigt i garnet, fordi man er nødt til at erkende, at der kan findes løsninger i dansk politik, uden at Socialdemokratiet har haft en finger i kagedejen. Det kan jeg kun sige at vi i Fremskridtspartiet er ganske overordentlig tilfredse med, og vi håber, at det kan fortsætte på denne måde.

(Kort bemærkning).

Erling Olsen (S):

Vi har ikke på nogen måde sagt, at Fremskridtspartiets grundkonstruktion er forkert. Vi har oven i købet sagt på et meget tidligt tidspunkt, at vi synes ligesom Fremskridtspartiet, at fonden er overflødig, når den ikke har nogen egentlig funktion.

Men det, der er galt med Fremskridtspartiets model, er, at man kun giver den sparekassereserve, der tilførte i gennemsnit 75 pct. af kapitalen, 10 pct. af overskuddet. Hvis Sparekassefonden fik præcis den samme opskrivning, som aktiekapitalen procentvis fik udbytte, var fremskridtsmodellen o.k. Det er 10 pct.s-reglen, der gør fremskridtsmodellen til ekspropriation.

Industriministeren (Henning Dyremose, fg.):

Hr. Erling Olsen havde jo et ret så blomstren-

de indlæg, der fik mig til at tænke på, at han syntes at være bragt i en situation, hvor det var nødvendigt at tale med store bogstaver. Jeg skal ikke analysere hvorfor.

Jeg vil godt sige, at ganske principielt er der her tale om, at sparekasserne nu får nogle længe ønskede muligheder, og jeg har lyst til at understrege, at de muligheder ikke er tvang i forhold til sparekasserne. Det er muligheder, som de kan vælge at tage imod eller lade være. Det er fuldkommen frivilligt. De kan fortsætte som i dag, de kan vælge en fondsmodel, eller de kan vælge en model, hvorefter de indkapsler reserverne.

Hvis de vælger en af de to sidste løsninger, træffes beslutningen af det flertal, der kræves til sparekassens opløsning, og det vil normalt sige tötredjedeles flertal. Det er ganske almindeligt, det er ganske sundt, og det er ganske godt.

Dette har vi indgået en aftale om, og den aftale står vi ved. Og til trods for de mange juridiske argumenter står vi ved aftalen med sindsro, for i det notat fra Justitsministeriet, som hr. Erling Olsen så ivrigt refererede, synes jeg der manglede en enkelt side i hans referat, nemlig den side, hvorpå Justitsministeriet konkluderer.

Jeg vil meget gerne citere punkt 6 i Justitsministeriets notat. Deri står:

»Bestemmelserne i lovforslagets §§ 52 c og 52 h pålægger ikke sparekassen en forpligtelse til at blive omdannet til et aktieselskab. Beslutningen herom træffes af sparekassens repræsentantskab efter de regler, der gælder for opløsning af sparekassen, hvis sparekassen finder, at en omdannelse er ønskelig. Lovforslaget fastsætter således alene visse generelle regler om gennemførelsen af omdannelsen til aktieselskab, når sparekassens repræsentantskab har truffet afgørelse herom. Reglerne indebærer en almindelig regulering af omdannelsens gennemførelse og gælder for alle sparekasser, der ønsker at benytte sig af denne mulighed.

På den baggrund er det Justitsministeriets opfattelse, at lovforslaget ikke indeholder bestemmelser, der har karakter af ekspropriation, men er udtryk for en almindelig erhvervsregulering med hensyn til sparekassevirksomhed.«

Jeg har efterhånden set ganske mange udtalelser fra Justitsministeriets Lovkontor, men jeg har sjældent set en, der er så klar, og derfor anbefaler vi med sindsro, at den model, som vi har indgået en aftale om, gennemføres.